

پخش: همگانی
مورخ ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال شصت پنجم

مجمع عمومی
جلسه شصت و چهارم
آجندا شماره ۱۷
وضعیت در افغانستان

وضعیت افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی

۱. مقدمه و نظر اجمالی

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه شمار ۶۳/۱۸ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۱۸۶۸ (۲۰۰۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن شورا، مأموریت هیئت معاونیت سازمان ملل در افغانستان (یوناما) را تمدید کرده و هر سه ماه یک گزارش راجع به تحولات در افغانستان درخواست نمود. گزارش فعلی وضعیت در افغانستان و فعالیت های یوناما از زمان صدور گزارش قبلی من که به تاریخ ۲۸ دسامبر ۲۰۰۹ ارائه شده بود، بررسی می کند (A/64/613-S/2009/6). در جریان دوره گزارش دهی، در ۶ جنوری ۲۰۱۰ من به شورای امنیت درباره افغانستان گزارش ارائه کردم.

۲. تحولات کلیدی در افغانستان در سه ماه پسین چنانچه در گزارش حاضر شرح داده شده، شامل تصدیق انتخابات شورای ولایتی، برگزاری کنفرانس بین المللی راجع به افغانستان در لندن در ۲۸ جنوری، تحول وضعیت امنیتی و توسعه اقتصادی در کشور می شوند. گزارش همچنان تازه ها در مورد مبارزه با مواد مخدر، حقوق بشر و موضوعات بشر دوستانه را فراهم می کند. ساختار آن تا حدی زیادی از معیار های که در گزارش قبلی من در ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۹ شناسایی شده بود، پیروی می کند (A/64/364-S/2009/475). و زمینه را برای خلاصه ارزیابی شاخصه های پیشرفت برای هر معیاری که در ضمیمه قرار گرفته ارائه می کند. در نهایت گزارش حاضر تجدید مأموریت یوناما را همراه با بعضی اصلاحات نظر به تحولات در طی سال گذشته، توصیه می کند.

۳. سال آینده را توافقات بدست آمده در کنفرانس لندن در مورد افغانستان شکل خواهد داد. کنفرانس لندن که به میزبانی پادشاهی متحده بریتانیا و ایرلند شمالی و ریاست حکومت افغانستان، بریتانیا و سازمان ملل برگزار شده بود شاهد تجدید

تعهدات متقابل حکومت افغانستان و جامعه بین المللی بر اجرای یک دستور کار ملت سازی اصلاح محور بر مبنای سخنان افتتاحی رییس جمهور کرزی در ۱۹ نوامبر ۲۰۰۹ بود. ۷۸ ملت و نهاد شرکت کننده بر آغاز یک مرحله جدید همکاری ها بین حکومت و جامعه بین المللی با پیش فرض گذار رهبری و مسئولیت بیشتر به افغان ها موافقت کردند. در این مرحله جدید گذار، حکومت به طور فزاینده حاکمیت بالای امنیت و توسعه خود را با نقش جامعه جهانی به حیث حامی، افزایش خواهد داد. سند نتایج کنفرانس لندن گام ها به سوی رهبری بیشتر افغان ها در بخش های مختلف از امنیت تا توسعه اقتصادی و از حکومت داری تا همکاری های منطقه ای را شناسایی نموده است. کنفرانس همچنان راجع به رویکرد مصالحه و ادغام مجدد به رهبری افغان ها با عناصر مخالف حکومت که مایل به پایان خشونت و احترام به قانون اساسی افغانستان باشند، یک اجماع شکل داده است.

۴. کنفرانس لندن دستور کار برگزاری یک کنفرانس دیگر را در بهار ۲۰۱۰ در کابل تعیین کرد. این اولین ملاقات سطح بالا خواهد بود که توسط حکومت افغانستان میزبانی می شود که در آن تعهد به ارائه برنامه های مشخص در کنفرانس نموده است.

II. حکومت داری و نهاد سازی

۵. به ادامه سخنان تحلیف رییس جمهور کرزی که در آن در مورد یک برنامه کار اصلاح طلبانه دولت سازی صحبت کرد (ببینید A/64/613-S/2009/674, Para.13)، اولین وظیفه فوری اش تشکیل حکومت بود. در ۱۹ دسامبر او به طور رسمی فهرست نامزدان کابینه به شمول یک زن را به ولسی جرگه یا مجلس نمایندگان ارائه کرد. بعد از برگزاری استماعیه در ۲ جنوری، پارلمان تنها ۷ نامزد را تایید کرد که تمام شان مرد بودند به شمول پنج وزیر برحال: مالیه، زراعت، داخله، دفاع و معارف. بعداً رییس جمهور از مجلس نمایندگان درخواست نمود که در نشست بمانند و تعطیلات زمستانی خود را به تعویق بیندازند، در حالیکه او یک ارسالی جدید را تهیه کرد. یک فهرست از ۱۷ کاندید وزیر که سه تن آن ها زن بودند به تاریخ ۹ جنوری ارائه شد. یک هفته بعد مجلس نمایندگان هفت تن از کاندیدان به شمول یک زن را تایید کرد و تا ۲۰ فبروری به تعطیلات رفت.

۶. نتایج انتخابات شورای ولایتی برای تمام ۳۴ ولایت توسط کمیسیون مستقل انتخابات بین ۱۲ نوامبر و ۲۶ دسامبر ۲۰۰۹ تصدیق شد. چهار صد و هژده عضو شورای ولایتی برای ۴۲۰ کرسی انتخاب شدند. در مجموع ۱۲۲ زن انتخاب شدند. دو کرسی محفوظ شده برای زنان به علت کمبود نامزد زن در فندهار و ارزگان خالی باقی ماند. یک عضو مشرانو جرگه یا مجلس سنا بعداً از هر شورای ولایتی انتخاب شد.

۷. در اوایل جنوری، کمیسیون مستقل انتخابات ۲۲ می ۲۰۱۰ را روز انتخابات پارلمانی (ولسی جرگه) اعلام کرد. با آن که این واضح است که این آخرین تاریخ برای برگزاری انتخابات در مطابقت به قانون اساسی است، حکومت افغانستان و جامعه بین المللی نگرانی خود را مبنی بر این که انتخابات ماه می زمان ناکافی را برای آمادگی و اصلاحات ضرورت انتخاباتی باقی می گذارد، شریک ساخته اند. به تاریخ ۲۳ جنوری رییس جمهور برای بحث در مورد تاریخ انتخابات ۲۰۱۰ تشکیل جلسه داد که در آن از ذینفعان متعدد ملی و بین المللی به شمول نماینده خاص من حضور داشتند. روز بعدی کمیسیون اعلام کرد که انتخابات تا ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۰ موکول خواهد شد. این تصمیم در مطابقت به ماده ۵۵ قانون انتخابات گرفته شده که در آن از جمله به تعویق انتخابات به دلایل امنیتی، مالی و تدارکاتی اجازه می دهد.

۸. با آن که تاریخ جدید انتخابات زمان کافی را برای اصلاحات اساسی که بتواند به کاستی های فرایند انتخاباتی رسیدگی کند، اجازه نمی دهد، اما فرصتی را فراهم می کند که شماری از تدابیر خواسته شده در داخل و خارج از افغانستان برای تقویت اعتبار انتخابات عملی شود. آن اقدامات باید شامل تعیین اعضای کمیسیون انتخابات و دبیرخانه آن به نحوی که از استقلال، بی طرفی و اعتبار آن اطمینان دهد؛ انتصاب کمیسیون جدید شکایات انتخاباتی به شمول اعضای بین المللی از طریق مشاوره

گسترده برای اطمینان از اعتماد به این نهاد در سراسر طیف سیاسی؛ تدابیری برای حفاظت کردن از صلاحیت و استقلالیت کمیسیون شکایات انتخاباتی؛ شمولیت جامعه بین المللی در فرایند بررسی که هدف آن اطمینان از این است که نامزدان در نقض قانون انتخاباتی قرار ندارند و اقدام اصلاحی بر علیه آن‌ها که در تقلب انتخابات ۲۰۰۹ شامل بودند، شود. در این ارتباط من از تعهد رییس جمهور کرزی مبنی بر ضمانت درستی فرایند انتخابات و جلوگیری از بی نظمی و خلاف کاری و همچنان از تصمیم کمیسیون مستقل انتخابات که در ۴ فبروی اعلام کرد که تقریباً ۶۰۰۰ نفری که در مراکز رای دهی کار می کردند که در آن در سال ۲۰۰۹ تقلب برجسته انجام شده بود را دوباره استخدام نخواهد کرد، استقبال می کنم. نماینده ویژه من با رییس جمهور کرزی و دیگر مقامات ذیدخل در رابطه به آن اقدامات گفتگو کرده است. من ملاحظه نمودم، هر چند به تاریخ ۲۰ فبروی رییس جمهور کرزی اطلاع داد که او به تاریخ ۱۷ فبروی فرمانی را مبنی بر اصلاح قانون انتخابات صادر کرده است. در میان دیگر تغییرات، در فرمان قید شده است که حالا کمیسیون شکایات انتخاباتی توسط رییس جمهوری در مشورت با رییس شورای ملی، مجلس سنا و دیوان عالی ایجاد خواهد شد. قبلاً اعضای این کمیسیون توسط کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، دیوان عالی و یوناما گماشته می شد. این مهم است که تصامیم مرتبط به روند انتخابات در حد امکان در چارچوب وسیعی مشورت ها با سراسر طیف سیاسی به شمول گروه مخالف و جامعه مدنی اتخاذ شود تا اینکه از استقلال و اعتبار روند انتخابات اطمینان حاصل شود.

۹. فساد در حکومت در میان نگرانی های باقی می ماند که مکرراً از سوی شهروندان عادی و مقامات حکومتی تذکر یافته است و مانع عمده در برابر استقرار نهاد های موثر می باشد. در گزارشی که از سوی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل در جنوری منتشر شد، نشان می دهد که فساد حتی رتبه بلند تر از امنیت را در میان نگرانی های افغان ها دارد. رییس جمهور کرزی روی این مشکل در صحبت افتتاحی خود تمرکز نمود و اشتراک کنندگان در کنفرانس لندن نیز روی چندین مکانیزم برای کاهش فساد و یا رسیدگی به آن وقتی اتفاق می افتد، توافق کردند. یک واحد ضد فساد در دفتر لوی سارنوالی ایجاد شده و محکمه عالی قضات را برای محکمه ضد فساد گماشته است. آن قضات باید روند های بررسی را طی کنند، در حالیکه آمادگی ها برای تجهیزات محکمه در کابل گرفته می شود. یک متهم هم اکنون در بازداشت در انتظار محاکمه دادگاه است. محاکم ضد فساد ساحوی همچنان فعال است. با این وجود، اندازه مشکلات به حدی است که ضرورت به تلاش مداوم و سیستماتیک حکومت و همکاران بین المللی را برای کاهش پیامد های ویرانگر فساد دارد. چنین تلاش ها باید با اجرای تعهدات کنفرانس لندن به عنوان یک اولویت آغاز شود.

۱۰. ضرورت اقدامات ویژه برای مبارزه با فساد نباید توجه را از نهاد سازی بلند مدت در بخش عدالت منحرف سازد. سیستم عدالت رسمی برای بسیاری افغان ها در دسترس نیست. نگرانی ها از فساد قضات، ناکارایی و هزینه بلند باعث شده بسیاری شهروندان به روش سنتی حل منازعه مراجعه نمایند. اشتراک کنندگان کنفرانس لندن دوباره به اصلاحات خواسته شده در برنامه ملی عدالت تعهد کردند. در عین زمان، به تازگی پیشنویس یک پالیسی در مورد ادغام سیستم رسمی و سنتی تحت حمایت وزارت عدلیه تکمیل شده است. این پالیسی باید تصویب شود چنانچه از سوی اشتراک کنندگان تشویق شد و به شیوه ای اجرا شود که تحقق حقوق اساسی قانون اساسی تضمین شود، این منجر به تقویت اصول عدالت برای افغان ها و همچنین اعتماد افغان ها به توانایی حکومت شان در تضمین حاکمیت قانون خواهد شد.

۱۱. برای پیشرفت حکومت داری محلی، صندوق -والیان مبتنی بر عملکرد- توسط ریاست مستقل حکومت داری محلی در جنوری ۲۰۱۰ راه اندازی گردید. صندوق هر ماه ۲۵۰۰۰۰۰ دالر را برای هر والی بخاطر تهیه وجوه عملیاتی برای موثربیت شان اختصاص می دهد. کمبود وجوه بسنده مانع کار والیان شده است و جذب کارمندان ملکی واجد شرایط و شایسته را برای کار در ولایت ها مشکل ساخته است. پیشرفت های بیشتر در حکومت داری محلی در نتیجه پالیسی حکومت داری محلی و توسعه

که مدت ها معطل گذاشته شده، توقع می رود، قبل از کنفرانس کابل، یک چارچوب منسجم برای برنامه های دارای اولویت که به تحکیم سراسری و نظام مند ساختار های حکومت داری محلی و ارائه خدمات اجازه می دهد، باید وجود داشته باشد.

۱۲. در کنفرانس لندن ریس جمهور کرزی خلاصه یک برنامه صلح و ادغام مجدد را به هدف تقویت صلح بواسطه گفتگو بیان کرد. برنامه دو هدف دارد که باید به صورت موازی تعقیب شود: تشویق اعضای عادی طالبان و فرماندهان سطح متوسط شان برای خاتمه دادن به خشونت و پیوستن به فرایند سازنده ادغام مجدد تا اینکه از فرصتی برای صلح، حکومت داری پایدار و توسعه اقتصادی سود ببرند؛ و آماده سازی زمینه برای گفتگوی صلح در سطح استراتژیک با رهبری طالبان که شورش را رهبری می کنند.

۱۳. موفقیت هر فرایند مصالحه به حمایت وسیع ملی مرتبط است. در ارتباط به افغانستان این نگرانی وجود دارد که چنین فرایندی بتواند منجر به فرسایش حقوق اساسی بشر شود که در سال های پسین بوجود آمده است. برای فراخواندن حمایت ملی برای برنامه اش، ریس جمهور کرزی در نظر دارد یک لویه جرگه را در بهار ۲۰۱۰ برگزار کند که شامل رهبران اجتماعی و قومی از سراسر کشور خواهد شد، به ویژه آن هایکه در فرایند کنفرانس بن خود را در حاشیه حس کرده بودند. ریس جمهوری همچنان از کشورهای دیگر در منطقه دعوت کرد که از اقدامات برای صلح حمایت کنند و از شاه عربستان سعودی تقاضا کرد که برای راه اندازی گفتگو همراه رهبری طالبان همکاری کند.

۱۴. برنامه ریس جمهور ایجاد یک شورای ملی صلح را پیش بینی می کند که ادغام مجدد جنگجویان مخالف مسلح را نظارت خواهد کرد و همچنین ایجاد یک صندوق اعتماد صلح و ادغام مجدد مبتنی بر تمویل کنندگان مالی برای فراهم آوری زمینه کار و مشوق های مالی برای آن های که خشونت را کنار می گذارند. در کنفرانس لندن بیش از ۱۴۰ میلیون دالر برای صندوق تعهد صورت گرفت. هزینه مجموعی برنامه ادغام مجدد حالا ۵۰۰ میلیون دالر تخمین شده است. برنامه تا هنوز توسط یک روند سیاسی تکمیل نشده است. تصمیم اخیر شورای امنیت مبنی بر خارج ساختن پنج مقام طالبان از فهرست تعزیرات به موجب قطعنامه (۱۹۹۹) ۱۲۶۷ در افغانستان به حیث یک اقدام برای اعتماد سازی که می تواند اساس یک فرایند سیاسی احتمالی را بگذارد، مورد استقبال قرار گرفت. اقدامات اعتماد سازی بیشتر به از سوی همه طرف ها مفید خواهد بود.

۱۵. بتاريخ ۲۶ ماه جنوری ۲۰۱۰، ریس جمهور ترکیه یک نشست منطقه ای را برای افغانستان و همسایگان آن در استانبول میزبانی کرد. سند نتیجه آن، بیانیه استانبول در مورد دوستی و همکاری در "قلب آسیا" تأکید می کند که یک افغانستان امن، مصون، با ثبات و شگوفاً عنصر اساسی صلح و ثبات منطقه ای است. دولت های اشتراک کننده بر تداوم حمایت شان از انتقال سیاسی و توسعه اقتصادی افغانستان مجدداً تأکید نمودند. قبل از نشست منطقه ای، ملاقات روسای جمهور افغانستان، پاکستان و ترکیه بتاريخ ۲۴ و ۲۵ ماه جنوری در چارچوب نشست سه جانبه صورت گرفت، این روند در ماه اپریل ۲۰۰۷ راه اندازی شده بود. روسای سه دولت بر ضرورت افزایش ظرفیت منطقه ای برای پاسخ به تهدید تروریسم تأکید کردند و نیز بر تعهدات قبلی برای ادامه همکاری میان نهاد های نظامی و اطلاعاتی سه حکومت دوباره تأکید کردند.

۱۱۱. توسعه اقتصادی و اجتماعی

۱۶. تلاش ها در جریان سال گذشته برای اولویت دهی به اهداف تعیین شده در استراتژی انکشاف ملی افغانستان انجام شده و موثر سازی اجرای آن شروع به ثمر دادن نموده است. حکومت قصد دارد خود را برای سرعت بخشیدن به اجرای استراتژی بازسازی کرده و به رشد اقتصادی تمرکز نماید. سیزده وزارت کلیدی مرتبط به استراتژی به سه خوشه متقاطع سازماندهی

خواهند شد: زراعت و انکشاف دهات، انکشاف منابع بشری و زیر ساخت و انکشاف اقتصادی. شرکت کنندگان کنفرانس لندن همچنان توافق کردند که یک خوشه چهارم در مورد حکومت داری باید ایجاد شود. هر خوشه توسط یک وزارت رهبری کننده، رهبری می شود که آن مسوولیت و صلاحیت هماهنگی کردن و سوق دادن فعالیت های وزارت های حامی را خواهد داشت. رهبری خوشه ها طرح های مشخص به کنفرانس کابل ارائه خواهند کرد. وزارت مالیه به تمام خوشه ها همکاری و از آن ها نظارت خواهد کرد.

۱۷. اجرای شیوه خوشه ای برای انکشاف اقتصادی، امید است منجر به پیشرفت هماهنگی حکومت در برنامه های انکشافی شود. برای تقویت این رویکرد جدید، یوناما، با استفاده از افزایش ظرفیت در واحد هماهنگی تمویل کننده و موثرت کمک خود، فعالیت های اش را به نحوی وفق خواهد داد که پیشتیبانی موثر به سراسر خوشه ها فراهم شود. این به انتقال رهبری به افغان ها کمک خواهد کرد: به جای عمل کردن به حیث هماهنگ کننده تمامی کمک های بین المللی، مأموریت به صورت فراینده خود را در موقعیتی قرار خواهد داد که حکومت را قادر بسازد چنانچه استراتژی انکشاف خود را دنبال می کند هماهنگ کننده اصلی چنین کمک های بین المللی باشد.

۱۸. افزایش در فیصدی کمک های بین المللی در مطابقت به اولویت های تعیین شده در استراتژی و فراهم آوری آن توسط حکومت افغانستان همچنان یک اولویت است. بخاطریکه هنوز هم بسیاری کمک کنندگان در مورد فعالیت های شان به حکومت معلومات فراهم نمی کنند، این ناممکن است که معلوم نماییم آیا در هماهنگی کمک ها با استراتژی افزایش وجود داشته است. براساس بررسی مالی کمک تمویل کنندگان که توسط وزارت مالیه انجام شده و در ماه نوامبر ۲۰۰۹ به نشر رسید، از ۳۴ تمویل کننده برجسته فقط ۱۵ تن گزارش مکمل به حکومت تهیه کرده بودند. بررسی همچنان اشاره می کند که در طی هفت سال گذشته تقریباً ۸۰ فیصد کمک های فراهم شده حکومت را دور زده و به گونه ای دقیق با اولویت های حکومت هماهنگی نداشته است. به تازگی به دلیل تلاش های شدید برای هماهنگی، یک افزایش حداقلی در همسویی کمک کنندگان و افزایش همکاری ها به صندوق بازسازی اعتماد افغانستان به میان آمده است. حکومت از جامعه بین المللی تقاضا کرد که کمک های را که توسط بودجه افغانستان آماده شده به ۵۰ فیصد مجموع کمک های شان در طی دو سال آینده افزایش دهد. اشتراک کنندگان کنفرانس لندن از بلند همتی آن هدف حمایت کردند، اما به صراحت به آن تعهد نکردند.

۱۹. فراتر از آن یوناما، به توزیع عادلانه کمک های توسعه ای و هزینه حکومت در سراسر ۳۴ ولایت افغانستان پافشاری نمود. بانک اطلاعات حکومت برای کمک های توسعه ای امکان ردیابی جغرافیایی رسانش کمک ها را میسر می سازد. متأسفانه، کیفیت معلومات موجود در بانک اطلاعاتی ناکافی است. با در نظر داشت اهمیت جدی ارزیابی کمک ها، حکومت تلاش کرده که بانک اطلاعاتی را بخاطر ردیابی بهتر معلومات کمک ها در سطوح ولایتی بهبود بخشد. هرچند، معلومات ارائه شده به صورت مداوم نشان داده است که بیشترین حجم کمک توسعه ای، مناطق را در جنوب و شرق هدف قرار داده، در صورتیکه مناطق دیگر بدون استحقاق باقی مانده اند.

۲۰. جمع آوری عایدات و رشد پایدار مبتنی بر منابع افغانستان پیشرفت اساسی را شاهد بوده است. در نیمه دوم سال ۲۰۰۹، حکومت جمع آوری عایدات خود را حدود ۶۵ فیصد افزایش داد. براساس صندوق بین المللی پول، فعالیت های اقتصادی به دلیل بهبودی در زراعت، افزایش جریان کمک ها و سیاست پیشرفته اقتصادی ۱۵ فیصد در سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است. در جریان همین دوره، تورم کاهش یافته و ارز ثابت ماند. تولید ناخالص سالانه داخلی به طور اوسط ۷ فیصد افزایش داشته است. بخشی از تقویت آن رشد به دلیل افزایش فیصدی خرید محلی کالاها و خدمات توسط حامیان بین المللی بوده است. یوناما، همراه با سازمان بین المللی غیر حکومتی Peace Dividend Trust، یک کمپاین را برای تشویق جامعه بین المللی برای افزایش خریداری محلی شان تا حداقل ۱۰ فیصد، راه اندازی کردند. مقایسه داده های موجود در دوره زمانی از ماه جون تا ماه

جنوری ۲۰۰۹ همراه با ماه جون تا جنوری ۲۰۱۰ نشان می دهد که خریداری محلی گزارش شده توسط همکاران بین المللی ۶۱ فیصد افزایش یافته است.

۲۱. برعلاوه، افغانستان در نیمه دوم سال ۲۰۰۹ از افزایش سرمایه گذاری مستقیم خارجی بهره مند شد. براساس صندوق بین المللی پول، سرمایه گذاری مستقیم خارجی به صورت نسبتاً ثابت در حدود ۲ الی ۳ فیصد سالانه از ۲۰۰۶/۰۷، با بیشترین میزان نزدیک به ۳۰۰ میلیون دالر در سال ۲۰۰۸/۰۹ افزایش پیدا کرده است. هرچند، پیش بینی شده است که این میزان در سال های ۲۰۰۹/۱۰ بین ۱ الی ۲ فیصد کاهش خواهد یافت.

۲۲. معلوم نمودن توسعه در سطح محلی به دلیل نبود معلومات مربوطه دشوار است. ارزیابی همسویی فعالیت های توسعه ای اجرا شده توسط فعالین محلی توسط حکومت به دلیل محدودیت های ظرفیتی در وزارت اقتصاد انجام نشده است. معلومات موجود نشان می دهد که با وجود تلاش های وزارت مالیه، طرح های توسعه ولایتی در بودجه حکومت مرکزی انعکاس نیافته و پول به علت کمبود منابع و ضعف میکانیزم ارائه دهی نهاد ها به ولایات اختصاص داده نشده است. صندوق -والیان مبتنی بر عملکرد- که در بالا ذکر شد، برای این ایجاد شده است که بخشی از آن ضعف ها را در کوتاه مدت جبران نماید.

۱۷. امنیت

۲۳. بدتر شدن وضعیت امنیتی افغانستان همچنان ادامه داشته، با سال ۲۰۰۸ به عنوان بی ثبات ترین سال بعد از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱، به طور اوسط ۹۶۰ حادثه امنیتی در هر ماه در مقایسه با ۷۴۱ حادثه در هر ماه در سال ۲۰۰۸. وضعیت در ماه جنوری ۲۰۱۰ بدتر شد، با افزایش ۴۰ فیصدی شمار حادثات امنیتی نسبت به جنوری ۲۰۰۹. این افزایش در نتیجه ترکیبی از عوامل از جمله افزایش تعداد عساکر بین المللی و شرایط هوای معتدل در چندین بخش از کشور بوده است. اکثریت حادثات شامل درگیری مسلحانه و وسایل انفجاری تعبیه شده بود؛ حملات انتحاری در سه ماه آخر سال ۲۰۰۹ به دلیل ترتیبات قوی امنیتی در شهر های بزرگ و عملیات امنیتی مداوم کاهش قابل ملاحظه یافته است. به صورت متوسط ۱.۶ حمله انتحاری در هر هفته در مقایسه با متوسط سه بار در هفته که از اوایل سال ۲۰۰۷ اتفاق می افتاد؛ تنها ۵ حمله انتحاری در سراسر کشور در ماه دسامبر ۲۰۰۹ صورت گرفت است. چنین حملات ضربه ای بدون تبعیض به مردم ملکی دارد.

۲۴. ربع چهارم سال ۲۰۰۹ شاهد کاهش در شمار تلفات ملکی ثبت شده در مقایسه با همین دوره زمانی در ۲۰۰۸ بود. هر چند، شمار تلفات ملکی ثبت شده در ماه دسامبر سال ۲۰۰۹ به بیش از ۵۰ فیصد در مقایسه با دسامبر ۲۰۰۸ افزایش داشته است. به طور کلی تشدید منازعات مسلحانه در جنوب و گسترش آن در ساحاتی که قبلاً با ثبات تلقی می شدند، ۲۰۰۹ را بدترین سال مرگ و میر افراد ملکی بعد از سقوط رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ ساخته است. جمعاً ۲۴۱۲ مرگ افراد ملکی به ثبت رسیده که ۱۴ فیصد افزایش را نسبت به سال قبل نشان می دهد. از آن جمله، ۱۶۳۰ (۶۷ فیصد) مرگ و میر به عناصر ضد حکومت و ۵۹۶ (۲۵ فیصد) به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شده است. ۱۸۶ (۸ فیصد) باقی مانده را نمی توان به هیچ یک از طرف های درگیر منازعه نسبت داد. اقدامات اتخاذ شده توسط نیرو های بین المللی برای کاهش تلفات ملکی، به طور مشخص یک رهنمود تاکتیکی که در ماه جولای ۲۰۰۹ برای محدود کردن استفاده از نیرو، در ساحات مسکونی صادر شده بود به ۲۸ فیصد کاهش در مجموع مرگ و میر ثبت شده افراد ملکی در سال ۲۰۰۹ که به نیرو های طرفدار حکومت نسبت داده می شد در مقایسه با سال ۲۰۰۸، کمک کرده است. استفاده از حمله هوایی و مجاورت تسهیلات نظامی در ساحات ملکی، هر چند مواجهه افراد ملکی با خطر را همچنان افزایش می دهد. با وجود منشور رفتاری طالبان که در جولای ۲۰۰۹ برای جلوگیری از

تلفات ملکی صادر شد، تلفات ملکی نسبت داده شده به عناصر ضد حکومت ۴۱ فیصد در مقایسه با سال ۲۰۰۸ افزایش یافته است.

۲۵. به طور اوسط هفت مورد ترور و به همین تعداد اختطاف در هر هفته در دوره زمانی این گزارش اتفاق افتاده است. اختطاف و ترور رهبران اجتماعی و روحانیون نه تنها مردم را از همکاری با حکومت دلسرد می کند، بل همچنین حفاظت فراهم شده توسط اجتماعات محلی برای امدادگران را کاهش می دهد. شمار حملات علیه اجتماع امداد رسان ها با افزایش اختطاف کارمندان ملی ثابت باقی مانده است در حالیکه حمله به کاروان ها و تسهیلات کاهش یافته است. آزادی حرکت کارمندان ملکی غیر مسلح در نتیجه تشدید جنگ و افزایش عملیات های بیم گستری و ترور ها متأثر شده است. در مقایسه با دسامبر ۲۰۰۸، دست رسی کارکنان ملکی در ۳۹ ولسوالی (از مجموع ۳۶۴) کاهش یافته، با ۳۰ فیصد ولسوالی ها که تنها به مقامات غیر مسلح حکومت به صورت نسبی در دسترس است. حملات مستقیم علیه جامعه امدادگران، دسترسی به برنامه های انکشافی را در ۹۴ ولسوالی تعیین شده در خطر خیلی بلند و ۸۱ ولسوالی ارزیابی شده در خطر بلند را محدود کرده است.

۲۶. ماین ها و مواد منفجره باقی مانده از جنگ همچنان به داشتن تأثیر شدید روی زندگی و معیشت میلیون ها افغان ادامه داده است. افغانستان یکی از آلوده ترین کشور ها بواسطه ماین های زمینی و مواد منفجره باقی مانده از جنگ در سطح جهان است، با بیشتر از ۲۱۵۰ اجتماعات که به صورت مستقیم متأثر شده و میانگینی ۴۲ نفر که هر ماه کشته یا زخمی می شوند که اکثریت بزرگ آن اطفال می باشند. بر علاوه باعث شدن تلفات جانی و صدمات شدید، آلودگی ماین از فعالیت های معیشت، از جمله با انسداد دست رسی به زمین های زراعتی، آب، صحت و آموزش جلوگیری می کند.

۲۷. در جریان نیمه دوم سال ۲۰۰۹، نیرو های ملی امنیتی افغان در کنار همکاران نظامی بین المللی شان عملیات های را در سراسر ولایات هرات و فراه در غرب انجام دادند، از تلفات ملکی جلوگیری کرده و موجی از نامزدان را برای مصالحه و ادغام ایجاد کردند. بعد از آن وضعیت در هردو ولایت به طور فزاینده با ثبات شده است، هر چند طالبان قادر بوده اند که سطح بلندی از خشونت را در ولایت بادغیس نگهدارند. ولایت غور با ثبات باقی مانده است. عملیات های مشابه در ولایات کنر، لغمان و ننگرهار انجام شده است، در شرق هم به همان اندازه (عملیات ها) موفق بوده اما دسترسی حکومت اندک و بیشتر به مرکز ولسوالی ها محدود باقی مانده است. گفتگو کنندگان محلی یوناما از ولایات تخار و بدخشان گزارش داده اند که مردم محل از وضعیت فعلی امنیتی خشنود هستند.

۲۸. در فبروری سال ۲۰۱۰، ارتش افغان و نیرو های کمک به امنیت بین المللی (ISAF) با اشتراک ۱۵۰۰۰ سرباز حمله ای را علیه پایگاه طالبان در هلمند راه اندازی کردند. عملیات، که روی مارجه، مرکز مهم رشد تریاک در منطقه متمرکز بود باید با تلاش های عمده حکومت داری تعقیب شود.

۲۹. گرایش عمومی به سوی پولیس و ارتش به طور عموم تغییر نکرده است. گفتگو کنندگان افغان مأموریت، به شکایت کردن از پولیس ملی افغان مبنی بر شمولیت شان در قاچاق، اختطاف و اخاذی در ایست های بازرسی ادامه داده اند. عمل استخدام در داخل سلسله مراتب پولیس ولایتی و ولسوالی باعث عدم توازن قومی و تباری در استخدام ها شده، تنش ها را با اجتماعات محلی برانگیخته است. در همین حال، یک بررسی انجام شده توسط برنامه توسعه سازمان ملل (UNDP) در سال ۲۰۰۹ دریافت که ۸۲ فیصد پاسخ دهندگان در سراسر افغانستان باور داشتند که پولیس در ساحات شان وظایف شان را بسیار خوب و یا بسیار منصفانه انجام می دهند.

۳۰. اردوی ملی افغانستان به صورت عموم به علت آموزش موثر، درجه بلند نظم داخلی و تجهیزات بهتر اش مثبت مشاهده می شود. در نتیجه، بعضی ها نقش بیشتر را برای اردو در تأمین امنیت محلی پیشنهاد کرده اند. این جا، اگر چه یک خطر به

علت افزایش استفاده از اردو برای وظایفی که عموماً توسط پولیس اجرا می شود، وجود دارد. توسعه استراتژی ملی امنیت که قبل از کنفرانس کابل تکمیل می شود باید نقش ها و مسوولیت های اردوی ملی افغان و پولیس ملی افغان را روشن سازد.

۳۱. برای تحقق اهداف بیان شده توسط رییس جمهور کرزی از اطمینان به اینکه نیروهای ملی امنیتی افغان در نظر دارد مسوولیت کامل امنیت را در طی ۵ سال آینده بگیرد، وزارت های دفاع و داخله تلاش های را برای افزایش تعداد پرسنل اردو و پولیس از سطوح فعلی آن ها که تقریباً ۱۰۴۳۰۰ و ۹۶۸۰۰ تن است، هر کدام را تا ماه اکتوبر ۲۰۱۰، به ۱۳۴۰۰۰ و ۱۰۹۰۰۰ تن و تا اکتوبر سال ۲۰۱۱ به ۱۷۱۶۰۰ و ۱۳۴۰۰۰ تن آغاز کرده اند. این افزایش اهداف رشد توسط بورد مشترک هماهنگی و نظارت در جلسه برگزار شده آن در ۲۰ جنوری مورد توافق قرار گرفته و بعداً در کنفرانس لندن نیز تأیید شد. هر چند اردوی ملی افغان اکنون اندکی با توجه به طرح رشد مطلوبش عقب تر است، پیش بینی می شود که موفقیت استخدام های اخیر و افزایش پرداخت ها به هدف ابقاء (سربازان) به زودی رشد اردو را به مسیر اصلی قرار خواهد داد. برنامه انکشافی متمرکز بر ولسوالی که به هدف پیشرفت عملکرد پولیس در سطح ولسوالی بود تا اکنون ۸۰ ولسوالی را تحت پوشش قرار داده است. یک برنامه جدید که به نام -برنامه متمرکز بر مرز- یاد می شود نیز برای پیشرفت کیفیت پولیس مرزی آغاز شده است.

۳۲. برعلاوه، اشتراک کنندگان در کنفرانس لندن بر ایجاد یک طرح مرحله ای، واگذاری ولایت به ولایت را به امنیت تحت رهبری افغان ها که در اواخر ۲۰۱۰ یا اوایل ۲۰۱۱ آغاز می شود، توافق کردند، البته در صورتیکه شرایط لازم ایجاد شود. یک افزایش چشمگیر در تعداد نیروهای بین المللی برای حمایت از آموزش نیروهای افغان نیز مورد تأیید قرار گرفت. برای اردو، ۲۱ تیم با ۲۰-۳۰ مری ضرورت است و ۱۱۹ تیم به پولیس نیاز است. بر علاوه، تقریباً ۱۱۹ مری سازمانی با ظرفیت های به حیث افسر آموزش، کارمند دانشکده، آموزش اسلحه و آکادمی مبارزه با شورشگری ضرورت است.

۳۳. در جریان ملاقات ۲۰ جنوری هیئت مشترک هماهنگی و نظارت، وزیر دفاع و داخله استراتژی ملی پولیس افغان را برای تأیید ارائه کردند. استراتژی به طور مشخص ساحات تهدید و اولویت ها را شناسایی کرده و نیروی پولیس را به شش رکن تقسیم می کند: (الف) پولیس مردمی، (ب) پولیس امن و نظم، (ج) پولیس مرزی، (د) پولیس ضد جرایم، (ه) نیروی حفاظت عامه و (و) توانمند سازان (به طور مثال، میکانیزم های حمایت اداری و نهادی). این طرح، وقتی تأیید شود، در نهایت تفاوت های دیرینه جامعه بین المللی روی ساختار پولیس ملی افغان را حل خواهد کرد، و به طور مشخص، روی اینکه آیا آن بیشتر به سوی پولیس امن و نظم عامه معطوف باشد یا به سوی نیروی پولیس مردمی. عدم توافق روی این موضوع در چند سال اخیر اصلاحات در پولیس را متوقف کرده و رویکرد های متناقض را در حصار تمویل کنندگان افزایش داده است. در این زمینه، مهم است که یوناما حضور پولیس مشورتی خود را در تمام هشت دفتر ساحوی برای ایجاد ارتباط، نظارت و مشوره در مورد پولیس و موضوعات مرتبط با امنیت نگهداشته و گسترش دهد.

۳۴. پیشرفت های قابل ملاحظه ای در ردیابی تعداد دقیق پولیس مصروف خدمت در پولیس ملی افغان بدست آمده است. یک برنامه جدید فهرست دارایی قرار است به طور مشترک توسط وزارت داخله و بخش آموزش پولیس (ISAF) اجرا شود. قریب به ۵۰ فیصد مجموع نیروها به شمول آن های که در ولسوالی ها و ولایات بسیار نا امن خدمت می کنند، تحت پوشش قرار گرفته است. در جنوری ۲۰۱۰، ۹۵ فیصد تمام پولیس تحت پوشش سیستم الکترونیکی فهرست پرداخت قرار گرفتند و نیز ۷۳ فیصد توسط سیستم انتقال پول الکترونیکی تحت پوشش قرار گرفتند. هر دو سیستم فرصت ها را برای فساد در پرداخت معاشات پولیس کاهش داده است. برای تسهیل هرچه بیشتر پرداخت معاش پولیس های که در ساحات با خطر بلند کار می کنند یک برنامه جدید که انتقال را توسط موبایل اجازه می دهد، معرفی شده است.

۷. حقوق بشر

۳۵. در ارتباط به بازداشت های مربوط به منازعه، یک تفاهم نامه بین حکومت افغانستان و وزارت دفاع ایالات متحده در جنوری ۲۰۱۰ امضاً شده که انتقال مسوولیت بازداشت شدگانی که در توقیف خانه زندان بگرام نگهداری می شوند را به مقامات مربوطه افغان در سال ۲۰۱۲، برای تحقیق، تعقیب قانونی و محاکمه پیش بینی می کند. این مهم خواهد بود که با چنین بازداشت شدگان انسانی رفتار شده و برای محاکمه عادلانه به آن ها تضمین داده شود.

۳۶. مبارزه علیه معافیت از مجازات با انتشار قانونی در مورد عفو عمومی و ثبات ملی به چالش کشیده شد. این قانون در آخر ماه نوامبر ۲۰۰۸، ساخته شده بود اما تا همین اواخر منتشر نشده بود. این به مرتکبین جدی جرایم، از جمله سوء استفاده های سنگین حقوق بشر عفو اعطا می کند که در تناقض تعهدات افغانستان در قانون اساسی و حقوق بین الملل می باشد.

۳۷. واقعیتی که افراد و مجرمین شناخته شده حقوق بشر مرتبط به گروه های مسلح غیر قانونی توانستند برای بدست آوردن کرسی های دولتی در انتخابات شرکت کنند، یکی از عناصر تضعیف کننده روند انتخابات در سال ۲۰۰۹ بود. یک طرح جامع بررسی که به صورت دقیق نامزدان را شناسایی و سلب صلاحیت کند، اقداماتی به هدف افزایش اشتراک زنان و اقلیت ها هم به حیث نامزدان و هم به عنوان رای دهندگان و افزایش فضا برای آزادی بیان باید برای کمک به ایجاد فضای مساعد برای انتخابات آزاد و عادلانه ماه سپتامبر ۲۰۱۰ آماده شود.

۳۸. معافیت از مجازات و سوء استفاده از قدرت ارتباط نزدیک با حملات بالای آزادی بیان دارد که توسط بازیگران دولتی و غیر دولتی انجام می شود. براساس یک سازمان رسانه ای، ۸۳ حادثه خشونت علیه کارمندان رسانه ها در سال ۲۰۰۹ صورت گرفته است، از جمله ۳ خبرنگار کشته، ۴۲ زندانی، ۲۱ حمله فیزیکی و ۱۲ خبرنگار توسط شورشیان یا مقامات دولتی تهدید شده اند. این نگرانی وجود دارد که مواد محدود کننده محتوی رسانه ها در قانون رسانه ها که در جولای ۲۰۰۹، روی کار آمده بتواند فرصت تخلفات و سوء ها استفاده را اجازه دهد. نحوه بیان مشابه در قانون رسانه های قبلی منجر به دستگیری و تهدید خبرنگارانی که از حکومت انتقاد کرده یا فساد را افشاء نموده بودند، شد. همچنان نگرانی از گنجاندن تشهیر به جرم که محدودیت قابل توجیه بر آزادی بیان بر اساس حقوق بین الملل نیست، وجود دارد.

۳۹. یک گروه کاری مشتمل بر یوناما، صندوق حمایت از اطفال ملل متحد، دفتر عالی کمیساری ملل متحد برای حقوق بشر (UNHCR)، کمیساری ملل متحد در امور پناهندگان، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم ملل متحد، سازمان جهانی صحت، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و یک نماینده از سازمان های بین المللی غیر دولتی از وضعیت اطفال در منازعه مسلحانه نظارت و گزارش می دهند. گروه کاری نزدیک به ۱۸۰ حادثه نقض حقوق اطفال مرتبط به منازعه را ثبت کرده که در آن حداقل ۱۲۰ طفل کشته یا زخمی شده اند. حملات بالای مکاتب و شفاخانه ها با ۴۷ حادثه گزارش شده این چنینی به عنوان یک نگرانی بزرگ باقی می ماند. با آنکه حکومت افغانستان دیوان کیفری بین المللی بر مبنای اساس نامه روم را تصویب کرده، هماهنگی قانون گذاری در سطح ملی هنوز جا نیافتاده است. پیشرفتی در قسمت جرم انگاری استخدام اطفال در مطابقت با معیار های بین المللی بوجود نیامده است.

۷.۱. مبارزه با مواد مخدر

۴۰. نظر سنجی سریع ارزیابی زمستانی تریاک در ۱۰ فروری ۲۰۱۰، از سوی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل منتشر شد، بر اساس یک نظر سنجی از قصد دهاقین در زمان کشت، پیش بینی می شود که که سطح کشت تریاک مشابه به سال

۲۰۰۹ باشد. هشت ولایت دیگر (بغلان، فاریاب، سرپل، بدخشان، کابل، کتر، لغمان و ننگرهار) ممکن در سال ۲۰۱۰ بخاطر ارائه کمک های هدفمند در زمان فوری، عاری از خشخاش شوند. کشت تریاک در طی دو سال گذشته در افغانستان ۳۶ فیصد کاهش یافته که بخش بزرگ آن به علت نیروی های بازار می باشد که زرع محصولات قانونی را جذاب کرده اند. قیمت محصولات مجاز آغاز به تنزیل کرده است، هر چند این امکان بازگشت دوباره دهاقین را به تریاک بیشتر می کند. اگر قرار باشد کاهش در تولید همانند دو سال گذشته همچنان ثابت بماند، افزایش کمک های زراعتی و حکومت داری بهتر نیاز است.

۴۱. سه عملیات مشترک بین افغانستان، ایران (جمهوری اسلامی) و پاکستان به عنوان بخشی از ابتکار مثلثی استراتژی رنگین کمان موفقانه به انجام رسید که همچنان توسط دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم ملل متحد اجرا شده بود. در جریان آن سه عملیات، ۴۰ قاچاقبر دستگیر و ۹۴۸ کیلوگرام تریاک، ۳۵۱ کیلوگرام هیروپین و ۴۸۳ کیلوگرام حشیش ضبط شد. هر سه کشور موافقت کردند که افسران رابط دایمی را برای مرکز پلان گذاری مشترک در تهران تعیین کنند و یک دفتر ارتباط مرزی در هر مزر ایجاد کنند. همچنین تحت استراتژی رنگین کمان، عملیات TARCET (ارتباطات منطقه ای هدفمند ضد قاچاق، تخصص و آموزش) مداخله فرامرزی اش را در ارتباط به مواد کیمیایی پیش ساز با اشتراک تمام هشت کشور اشتراک کننده: افغانستان، ایران (جمهوری اسلامی)، قزاقستان، قیرغستان، پاکستان، تاجکستان، ترکمنستان و ازبکستان موفقانه تکمیل کرد.

VII. وضعیت بشر دوستانه

۴۲. تعداد بیجا شدگان داخلی افغان ۲۹۶۰۰۰ تن برآورد شده است. بیجاشدگی ناشی از منازعه مخصوصاً در مناطق جنوبی و غربی کشور همراه با تعداد قابل توجه فامیل های که در نتیجه پیامد های مستقیم جنگ بیجا شده اند، همچنان اتفاق می افتد. عملیات های نظامی اخیر انجام شده در مارجه و نادعلی در ولایت جنوبی هلمند منجر به بیجاشدگی ۱۵۰۰ خانوار شد. بیجاشدگی به اندازه محدودتر در ولایات زابل، بادغیس، فراه و غور نیز رخ داده است. بسیاری از اشخاص بیجا شده داخلی در نتیجه طبیعت پراکنده بیجاشدگی شان و عدم دسترسی به حمایت های بشر دوستانه بدون شمارش باقی مانده اند.

۴۳. پاسخ بشر دوستانه همچنان به علت عدم دسترسی و افزایش تحرکات و محدودیت های عملیاتی به علت بدتر شدن وضعیت امنیتی صدمه می بیند. در بعضی ساحات، عملیات جاری نظامی دسترسی به مردم را به طور کامل قطع کرده است. این هم، تأیید بیجاشدگی ها و هم ارائه کمک ها به نیازمندان را جلوگیری می کند. دفتر سازمان ملل در هماهنگی امور بشر دوستانه به دادخواهی برای پیروی کامل از رهنمود های مرسوم ملکی- نظامی مشخص بشردوستانه افغانستان و بین المللی ادامه داده است، به طور مشخص درخواست از نظامیان برای محدود کردن نقش شان در ارائه کمک های بشر دوستانه به عنوان آخرین چاره وقتیکه فعالین ملکی قادر به ارائه آن نمی باشند.

۴۴. اگر چه زمستان معتدل بود، سازمان های بشر دوستانه طرح آمادگی زمستان را به عنوان بخشی از هر برنامه احتمالی بشر دوستانه منطقه ای آماده کرده بودند. سازمان جهانی غذا (WFP)، ۲۸۷۶۰ متریک تن مواد غذایی را در ساحات دور افتاده برای حمایت از ۸۰۳۷۱۵ ذینفع از قبل جابجا کرده بود. این توسط کمک های غیر غذایی توزیع شده از سوی (UNHCR) برای بیشتر از ۲۰۰۰۰۰ نفر بیجا شده آسیب پذیر تکمیل شد. در سال ۲۰۰۹، (WFP) تقریباً به ۹ میلیون افغان آسیب پذیر غذا فراهم کرد. این شامل ارائه ۵۱۳۷۰ متریک تن کمک غذایی برای نزدیک ۱.۴ به میلیون افغان از جمله ۳۲۵۴۰۰ نفری که از شرایط اضطراری موضعی مثل سیلاب های بهاری متأثر شده بودند، می شود. با همکاری نزدیک با UNHCR آن همچنان به ۱۱۸۸۰۰ بیجا شده داخلی و ۴۳۶۰۰ عودت کننده کمک کرد.

۴۵. برنامه عمل جدید و متمرکز تر بشر دوستانه برای سال ۲۰۱۰، در ماه جنوری راه اندازی شد. هر چند این طرح، بودجه ای در این سال دریافت نکرده، در کنفرانس لندن به خوبی تذکر یافت و تلاش های مداوم برای شامل ساختن طیف وسیع تمویل کنندگان فعال در افغانستان برای آن جریان دارد.

VIII. حمایت از مأموریت

۴۶. به منظور دستیابی به اهداف ذکر شده در گزارش قبلی من به شورای امنیت (A/46/613-S/2009/674)، مجمع عمومی افزایش ۳۳ فیصدی بودجه یوناما در سال ۲۰۱۰ را در مقایسه با سهمیه نهایی آن برای سال ۲۰۰۹ تأیید کرد. این شامل افزایش شمار کارمندان بین المللی به ۱۳۸ نفر، تعداد کارمندان حرفه ای ملی به ۷۷ نفر، تعداد کارمندان پشتیبان ملی به ۴۹۵ نفر و تعداد رضاکاران ملل متحد به ۲۲ نفر می شود. بودجه سال ۲۰۱۰، افتتاح چهار دفتر ولایتی جدید در جوزجان، تخار، پنجشیر، و پکتیا یا لغمان را نظر به وضعیت امنیتی فراهم می سازد. دو دفتر ولایتی در سال ۲۰۰۹، در سرپل و ترینکوت باز شد. دفتر فراه فعال است، اما منتظر افتتاحیه رسمی می باشد. دفاتر جوزجان و تخار نیز فعال هستند هر چند مراسم برنامه ریزی شده برای افتتاح رسمی به علت آب و هوای نامساعد به تعویق افتاد. به علت خطرات امنیتی، مأموریت قادر نبود که در غزنی یا هلمند دفتر باز کند. این/ مأموریت به جستجوی راه حل با شرکای خود در ساحه برای اطمینان از باز شدن این دفاتر در سال ۲۰۱۰، ادامه می دهد. در ولایاتی که مأموریت دفتر ساحوی ندارد با بازدید های دوره ای فعال است. بر علاوه ای دفاتر رابط آن در اسلام آباد و تهران، مأموریت یک کارمند را در مرکز منطقه ای ملل متحد برای دیپلوماسی پیشگیرانه برای آسیای مرکزی در عشق آباد، ترکمنستان، برای تقویت تماس ها و گفتگو در منطقه وسیع تر در مطابقت به مأموریت اش " حمایت از همکاری های منطقوی" برای کار به سوی افغانستان با ثبات و کامیاب تعیین کرد.

۴۷. استخدام کارمند همچنان به عنوان یک مسأله مهم و دارای اولویت باقی است. معرفی پالیسی اصلاح شده منابع بشری منجر به تأخیر استخدام ها شده چنانچه سیستم جدید روی کار آمد. عزیمت کارمندان از مأموریت با استخدامات جدید سازگاری نداشت. بودجه سال ۲۰۱۰ امکان پست های بیشتر را برای اشغال شدن فراهم می سازد. در نتیجه، گراف پست های خالی به طور چشمگیری تا ۴۲ فیصد برای کارمندان بین المللی و تا ۳۸ فیصد برای کارمندان محلی افزایش یافته است. به منظور رسیدگی به این، بخش حمایت ساحوی یک گروه استخدام را برای همکاری و کمک به تکمیل شدن دوسیه های استخدام ۷۰-۶۰ کارمند بین المللی، تا اخیر ماه مارچ به یوناما فرستاده است. دبیرخانه همچنین نمایندگی با صلاحیت استخدام را برای مأموریت بخاطر سرعت روند استخدام ها تأیید کرد.

۴۸. تمام کارمندان بعد از حمله به مهمان خانه باختر که محل اقامت در کابل داشت در هفته اول ماه مارچ به برکت در دسترس بودن ۳۰ واحد مسکونی اضافه در مرکز عملیات ملل متحد در افغانستان به دومی نقل مکان داده شدند. ۵۰ واحد دیگر برای کارمندانی که در داخل افغانستان به صورت موقت تغییر مکان داده شده اند و کارمندان تازه گماشته شده تا اخیر ماه اپریل آماده خواهد شد. در کوتاه مدت، استخدام ها به پست های خالی در دفاتر ولایتی و ساحوی متمرکز بوده که شامل واحد مسکونی حفاظت شده نیز می باشد. مجموعاً ۱۰۰ واحد بیشتر در کابل همراه با محلات اقامت در ساحات تا آخر سال طرح ریزی شده است.

IX مأموریت یوناما

۴۹. در پاسخ به بدتر شدن وضعیت امنیتی در جنوب و افزایش تعداد تهدیدات موثق علیه ملل متحد، من اعلامیه فاز چهارم امنیتی در منطقه جنوب را از ۱۹ فبروری ۲۰۱۰ تصویب کردم چنانچه از سوی نماینده ویژه من و مقام تعیین شده ملل متحد برای امنیت به توصیه تیم امنیتی ملل متحد در افغانستان پیشنهاد شده بود. یوناما و دیگر دفاتر ملل متحد در حال کار کردن روی تدابیر کاهش خطر برای اطمینان از حضور حداقلی در منطقه جنوب برای وضعیت های فوق العاده، کمک های بشری، امنیت و هر عملیاتی دیگری که اساسی پنداشته می شود، است.

۵۰. مأموریت یوناما که در ۲۳ مارچ ۲۰۱۰ منقضی می شود، باید برای ۱۲ ماه دیگر تجدید شود. ۹ عنصر مأموریت که در بند ۴ قطعنامه شورای امنیت (۲۰۰۹) ۱۸۶۸ آمده باید همچنان کار مأموریت در افغانستان را رهنمائی کند. اگر چه تعدیل سه عنصر آن باید در نظر گرفته شود.

۵۱. در نخست، اختیارات هماهنگی کلی مأموریت باید نقش فزاینده هماهنگی که خود حکومت افغانستان ایفا می کند، را مد نظر بگیرد. یوناما به عنوان یکی از ریسان هیئت مشترک نظارت بر هماهنگی، باید به تقویت یک رویکرد منسجم از سوی جامعه بین المللی و بر علاوه پیروی از اصول موثریت کمک ها، اما همچنان باید به طور فزاینده برای حمایت از ظرفیت هماهنگی خود حکومت مخصوصاً با وزارت مالیه کار کند. توافق بدست آمده در کنفرانس لندن، گماشتن نماینده ارشد ملکی برای هماهنگی فعالیت های غیر نظامی انجام شده توسط ISAF به طور مشخص تیم های بازسازی ولایتی، و طرح ادغام دفاتر اتحادیه اروپا و کمیسیون اروپا تحت یک نمایندگی بعد از الزامی شدن معاهده لیسبون، باید هماهنگی کمک ها تحت نظر هر دو سازمان را پیشرفت دهد. ایجاد یک گروه اختصاصی از مشاوران ارشد می تواند پاسخگویی دفاتر تمویل کننده را افزایش دهد، بنابراین هماهنگی تلاش های شان در عقب برنامه های به رهبری حکومت افزایش می یابد.

۵۲. در مرحله دوم، در ارتباط با انتخابات، اگر برای کمک انتخاباتی توسط حکومت افغانستان درخواست صورت بگیرد و شورای امنیت به آن صلاحیت دهد، یوناما به فراهم کردن آن از طریق کمیسیون مستقل انتخابات به طور کلی برای هماهنگی سیاسی حمایت بین المللی از انتخابات آماده خواهد بود، در حالیکه کمک های فنی توسط UNDP اجرا خواهد شد. نقش ملل متحد به طور واضح حمایت از نهاد های انتخاباتی افغانستان و ظرفیت سازی خواهد بود. ماهیت و میزان این حمایت به اصلاحات و اقدامات اصلاحی پیشبرد روند انتخابات چنانچه در بند ۸ ذکر شده و همچنان به میزان حمایت مالی صورت گرفته توسط تمویل کنندگان بین المللی و وضعیت امنیتی مناسب به طور مشخص از نظر مصونیت کارمندان ملل متحد بستگی خواهد داشت. در صورتیکه ملل متحد قادر به حمایت کردن به اندازه سال ۲۰۰۹ از جمله در سطح ساحوی نباشد، شرکا ضرورت خواهند داشت ساحاتی که توسط سازمان تحت پوشش قرار نمی گیرد را تکمیل کنند. بر علاوه، سازمان ملل متحد به ادامه همکاری به حکومت برای کار روی اصلاحات انتخاباتی بلند مدت متعهد است.

۵۳. در قدم سوم، اختیارات مأموریت در بخش مصالحه آن را به ارائه مساعی جمیله برای حمایت از اجرای برنامه های مصالحه به رهبری افغان ها قادر می سازد. ریس جمهور کرزی در نطق افتتاحی اش، به طور واضح از قصد خود برای آغاز چنین برنامه ای صحبت کرد. جزئیات آن در نتیجه لویه جرگه ای که در اواخر امسال برگزار می شود، معلوم خواهد شد. یوناما می تواند به دادخواهی برای اقدامات اعتماد سازی که روند های به رهبری حکومت را موفق می سازد، نقش ایفا کند. بر علاوه، آن می تواند مساعی جمیله اش را در- منطقه و فراتر از آن- برای تلاش های مبتنی به رضایت طرف های ذینفع فراهم کند، هر چند ماهیت این وظیفه در ابتدا می تواند به جهت و انعطاف پذیری نیاز داشته باشد. در اخیر، مأموریت می تواند نقش رسمی را در مدیریت برنامه ادغام مجدد ایفا کند.

X. ملاحظات

۵۴. سه ماه بعدی یک برنامه کار شلوغ را در افغانستان نشان می دهد. رئیس جمهور کرزی قصد دارد در ماه اپریل یک جرگه صلح برای مصالحه برگزار کند، من کنفرانس کابل را در ماه جون برنامه ریزی کرده ام، آمادگی ها برای انتخابات باید آغاز شود و موج عملیات های نظامی فزاینده ادامه خواهد داشت. این وقایع و روند ها باید به چنان شیوه ای مدیریت شوند که اطمینان حاصل شود آن ها بجای تضعیف، یک دیگر را تقویت می کنند و اینکه آن ها انرژی سیاسی را از اولویت های قبلا تعیین شده، نمی گیرند.

۵۵. اگر درست مدیریت شود، این وقایع می تواند ساختار انتقال به رهبری بیشتر افغان ها را شکل دهد. تمرکز این انتقال، ساختن حاکمیت افغان ها به واقعیت است. حق حاکمیت بدون ظرفیت و مسوولیت وجود ندارد و هدف این گذار حصول اطمینان از این است که حکومت افغانستان ظرفیت لازم و نیز مسوولیت توأم با صلاحیت را برای تمرین حاکمیت واقعی دارد. این روند می تواند تضعیف شود، اگر جامعه بین المللی بخواهد حکومت را نادیده بگیرد. بنابراین این مهم است که ما طرز فکری را تقویت کنیم که احترام بیشتری را به فهم افغان ها از کشورشان نشان دهد.

۵۶. دستیابی گذار به حاکمیت همچنان به توازن تلاش های نظامی و ملکی ضرورت خواهد داشت. با آنکه من از افزایش نیروی های بین المللی استقبال می کنم، در عین زمان همچنان باید در برابر نظامی سازی تمام تلاش ها در افغانستان محتاط باشم. هر قدر ممکن باشد وظایف ملکی باید به نهاد های افغان واگذار شود. باید به وسوسه ای بدست آوردن نتایج کوتاه مدت از پروژه های ناپایدار به هدف برآوردن ضرب الاجل های سیاسی کشور های ارسال کننده سرباز، مخالفت شود. و تمایل به تخصیص توزیع کمک ها بر اساس اینکه کجا سربازان تمویل کنندگان بیشتر حضور دارند، هر چند قابل درک و تا حدی توجیه پذیر است، اما یابد شروع به راه دادن به استراتژی کمک های منسجم و ملی نمایند که بتواند رشد واقعی اقتصادی مورد نیاز برای پشتیبانی استراتژی انتقال را فراهم کند.

۵۷. گزارش حاضر بعضی پیشرفت ها را در قسمت موثریت کمک های ارائه شده ذکر می کند. این واضح است که هنوز هم بسیار معلومات ناچیز در رابطه به فعالیت های تمویل کنندگان به حکومت می رسد، چه آن فعالیت ها توسط فعالین نظامی یا ملکی انجام شود. این یک تمایل غالب است که پروژه ها بدون مشورت با افغان ها یا کار از طریق نهاد های آن ها، اجرا شود. با انجام دادن این، ما فرصت ها برای بدست آوردن حمایت کامل آن ها برای پروژه های که به نام آن ها انجام می شود و نیز به دست آوردن سود از دانش آن ها در مورد کشور خودشان را از دست می دهیم. انجام روند انتقال به رهبری افغان ها نیازمند افزایش شمولیت افغان ها است. اعمال ما باید با کلمات ما مطابقت داشته باشد.

۵۸. در جبهه ای سیاسی، تعیین ۱۸ سپتامبر برای انتخابات شورای ملی بدون شک یک چالش دیگر برای نهاد های افغان است و انرژی سیاسی فراوان را در جریان نیمه دوم سال مصرف خواهد کرد. از چندین لحاظ، این انتخابات ها بیشتر نسبت به انتخابات ریاست جمهوری از نگاه تدارکاتی و جنبه های سیاسی پیچیده اند. اگر نهاد های انتخاباتی افغانستان به طور شفاف، بی طرف و مستقل عمل کنند، آن اجازه می دهد رأی های مشروع رأی دهندگان به صورت معتبر استفاده شده و حساب شود، و بعد مرحله مهمی برای تثبیت مردم سالاری سپری خواهد شد. وگرنه، خطرات بی ثباتی که در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹ نهفته بود و توسط دولتمردان جلوگیری شد و عدم موثریت عملکرد بعضی از نهاد های کلیدی افزایش خواهد یافت.

۵۹. چنانچه در گزارش حاضر تذکر یافت، یک تحول برجسته در طی چند ماه اخیر تقویت اجماع روی این بود که برای خاتمه دادن به منازعه ضرورت به یک روند سیاسی است و همچنان راه اندازی یک برنامه برای ادغام مجدد شورشیان سطح پایین و متوسط در اجتماعات شان که می خواهند جنگ را کنار بگذارند. همه ای این عناصر شامل قطعنامه ای در مورد منازعه ای که

باید پایان یابد، می شود. اما آن ها باید با حکومت داری پیشرفته و کمک های کافی برای دوباره بدست آوردن اعتماد مردم ناراضی یکجا شوند. مهمتر از همه، تلاش ها برای خاتمه منازعه باید منجر به یک نظم سیاسی قوی مورد حمایت قانون اساسی شود.

۶۰. آن های که آشتی را انتخاب می کنند باید به دست آورد های پدید آمده از سال ۲۰۰۲ احترام بگذارند و آرمان اکثریت افغان ها را برای یک افغانستان صلح آمیز و کامیاب قبول کنند، جاییکه که هر افغان از حق خود چنانچه در قانون اساسی مندرج شده، بر خوردار باشد.

۶۱. من در ابتدای این ملاحظات تقویم مزدحم ماه های پیش رو را تذکر دادم. این، در مورد یوناما هم صدق می کند. یوناما شاهد ورود نماینده ویژه جدید دبیر کل، ستیفان دیستورا، و همچنین تجدید مأموریت اش خواهد بود. من می خواهم با استفاده از این فرصت، مراتب سپاسگزاری خود را به نماینده ویژه ام، کای ایدی، کسیکه در طی دو سال گذشته کمک کرد برنامه کار افغانستان شکل بگیرد، یوناما را قوی کرد و به تمام کلماتش که در آغاز ورود گفته بود، عمل کرد: که او آن جا بود که به مردم خدمت کند، ابراز کنم. من می خواهم از مردان و زنان شجاع و فداکار یوناما تشکر کنم، آنانی که هر روز در افغانستان هستند و آرمان های ملل متحد را تحقق می بخشند.

ضمیمه

معیارها و شاخص های پیشرفت

۱. حکومت داری و نهاد سازی

معیار: توسعه قدرت حکومت در سراسر کشور از طریق ایجاد نهاد های دموکراتیک، قانونی، و حسابده تا به سطح محلی همراه با ظرفیت اجرای سیاست ها که به طور فزاینده قادر به بقای خویش باشند.

مقتضیات پیشرفت شامل اراده سیاسی و وجوه مالی برای ایجاد نهاد های ملی و محلی به شمول بخش عدالت، مبارزه با فساد، تقویت حاکمیت قانون و ظرفیت سازی نهاد های مرتبط افغان برای برپایی انتخابات می شود.

شاخص های پیشرفت	ارزیابی ها
برگزاری معتبر انتخابات ملی و محلی	<ul style="list-style-type: none">• انتخابات ریاست جمهوری و شورای های ولایتی برگزار و آن نتایج تأیید شد.
	<ul style="list-style-type: none">• هیئت معاونیت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، ناظران ملی و بین المللی به اینکه بی نظمی های فاحشی در این فرایند(انتخابات) وجود داشته، اشاره کرده اند.• بعضی از رای دهندگان، نامزدان و احزاب سیاسی نارضایتی خویش را از این فرایند، از جمله مداخله ای پنداشته شده از سوی جامعه جهانی ابراز کرده اند.
بهبود ظرفیت خدمات ملکی در سطح مرکزی، ولایتی و ولسوالی	<ul style="list-style-type: none">• مراکز آموزش خدمات ملکی/ یا تسهیلات آموزشی که محیط حرفوی را برای کارمندان دولت فراهم می کند در ۳۲ ولایت از ۳۴ ولایت وجود دارد.• در جنوری و فبروری در سراسر افغانستان، ۳۲۰۴ کارمند دولت آموزش رسمی را از سوی کمیسیون بین المللی خدمات ملکی به حمایت جامعه بین المللی دریافت کردند.• فرایند پرداخت معاشات و طبقه بندی ادامه دارد، ۴۰۰۰ بست کارمند دولتی و ۴۱۰۰۰ معلم در این دوره گزارش دهی تحت پوشش قرار گرفته اند.
	<ul style="list-style-type: none">• هفت گروه کاری دیگر ظرفیت سازی به حمایت مأموریت ایجاد شد و شمار مجموعی ۳۱ به رسید.

ارزیابی ها	اخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none">• نظر سنجی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل در مورد افکار عمومی راجع جرم منتشر شد.• افغانستان از رده ی ۱۷۶ به ۱۷۹ کشور های – شاخص درک فساد- شفافیت بین الملل سقوط کرد.• در دوره این گزارش، ۱۵ ولایت از ۳۴ ولایت ابتکارات ولایتی را برای رسیدگی به فساد آغاز کرده اند. جایبکه که از یوناما در خواست انجام کاری شود، حمایت های فنی و سازمانی به شمول شرایط مرجع را برای اطمینان از عملکرد شان، ارائه می کند.• شرایط مرجع برای یک گروه بررسی شده و متخصص از سارنوالان ضد فساد در دفتر لوی سارنوالی نهایی شده است.	<p>کاهش فساد در نهاد های دولتی</p>

این گروه با همکاری مشاوره بین المللی در خزان سال ۲۰۰۹ آغاز به پیگیری قضایای فساد نمودند.

- در اواخر سال ۲۰۰۹ بررسی قضات برای محکمه مبارزه با فساد آغاز شد. ستره محکمه انتصاب قضات را برای خدمت در محکمه های ولایتی مبارزه با فساد آغاز کرده است.
- بر اساس آمار وزارت مالیه، مالیات و تعرفه جمع آوری شده از جولای الی دسامبر ۲۰۰۹ تقریباً ۴ فیصد بلند تر از دوره ماقبل (جنوری الی جون، ۲۰۰۹) بوده است.
- بیشتر از ۵۴۰ قاضی و ۸۷ سارنوال و وکلای مدافع در برنامه پیش حرفه ای فشرده ثبت نام کرده اند. ۷۰ سارنوال دیگر هم اکنون در برنامه آموزش فشرده مرحله خدمات ثبت نام شده اند.

- حکومت با حمایت بین المللی ۱۶۹ دفتر مقام ولسوالی را از ۳۶۴ دفتر طرح ریزی شده، بازسازی کرده است.

- گزارش های فساد در بین ارگان های قضایی و سارنوالی ادامه دارد.

- وزارت عدلیه کار را روی پالسی ملی رهنما برای تقویت آگاهی حقوقی آغاز کرده است.

- در کنفرانس لندن، حکومت متعهد به تلاش های بیشتر برای اجرای برنامه عدالت ملی در راستای ارائه عدالت به صورت شفاف تر، عادلانه تر و قابل دست رس برای همه افغان ها بر مبنای مساوات شد.

افزایش جمع آوری عایدات دولت (مالیات و تعرفه)

ایجاد سیستم های قضایی و جزایی معتبر که به حقوق بشر احترام داشته و از آن حمایت می کند و سیستم قضایی قابل دست رس به همه شهروندان

ارائه زیرساخت های کافی برای فعال سازی عملکرد نهاد های دولتی، مخصوصاً در سطوح محلی

بهبود برداشت عمومی از یک پارچه گی و موثریت سیستم عدالت رسمی و اتکا به آن

۱۱. امنیت

معیار: انکشاف پایدار ساختار امنیتی افغان که قابلیت اطمینان از صلح و ثبات و حفاظت مردم افغانستان را داشته باشد.

الزامات برای پیشرفت شامل افزایش کیفیت و کمیت پولیس ملی افغان و اردوی ملی افغان و انتقال تدریجی مسوولیت از نیروهای بین المللی به نیروهای ملی امنیتی افغان؛ یک فرایند مصالحه پایدار توسعه یافته و رهبری شده بواسطه حکومت افغانستان؛ تلاش ها برای مبارزه با مواد مخدر در بین نیروهای امنیتی افغانستان در سطوح ملی و محلی؛ بودجه و تخصص برای مشاوره و آموزش، می شود.

ارزیابی ها	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none">• در جنوری ۲۰۱۰، بر اساس بیانیه دستمزد صندوق قانون و نظم برای افغانستان، ۹۶۸۰۰ پولیس (به طور کامل تأیید شده) در فهرست معاش گیرندگان قرار داشت.	<p>افزایش شمار پولیس و اردوی ملی تعلیم و آموزش دیده و فعال بر اساس یک ساختار توافق شده</p>
<ul style="list-style-type: none">• برآورد شده است که ۵۰ فیصد اعضای پولیس ملی افغان آموزش های اولیه را سپری کرده اند. آموزش انکشاف متمرکز ولسوالی در ۸۰ ولسوالی تکمیل شده است.	
<ul style="list-style-type: none">• در جنوری ۲۰۱۰، شمار سربازان اردوی ملی افغان به ۱۰۰۱۳۱ می رسید، در مقایسه به هدف تعیین شده ۱۰۲۷۵۰ سرباز.	
<ul style="list-style-type: none">• تمام کندک های اردوی ملی افغان با نیروهای نظامی بین المللی شریکی اند، اما "مشارکت نهادینه شده" تا هنوز در فرماندهی زون شمال، فرماندهی زون غرب و فرماندهی زون مرکزی نیروهای بین المللی کمک به امنیت (ISAF) اجرا نشده است.	
<ul style="list-style-type: none">• سطح دست رسی اندکی کاهش پیدا کرده، مخصوصا در ساحاتی که تازه منازعه به وجود آمده است. در دسامبر ۲۰۰۹، تقریباً ۳۰ فیصد ولسوالی ها به طور وسیع برای کارمندان غیر مسلح دولتی غیر قابل دست رس بود.	<p>بهبود سطح دسترسی امن حکومت، جامعه بین المللی و سازمان های غیر دولتی ولسوالی های سرتاسر افغانستان</p>
<ul style="list-style-type: none">• یک نظر سنجی انجام شده توسط برنامه توسعه ملل متحد در اکتوبر ۲۰۰۹، نشان می دهد که ۸۲ فیصد پاسخ دهندگان باورمند بودند که پولیس ملی افغان وظایف شان را در کنترل جرم به نحوی بسیار خوب و یا منصفانه انجام می دهند. گزارش های تأیید نشده دفاتر ساحوی یوناما بیشتر منفی است از جمله شکایت ها از اینکه پولیس در قاچاق، اختطاف و باج گیری دخیل اند.	<p>بهبود گرایش مردم به سوی پولیس و اردو و نیز درک مردم از وضعیت امنیتی</p>

III. توسعه اقتصادی و اجتماعی

معیار: پالیسی های حکومت با حمایت و پشتیبانی بین المللی برای تقویت پایدار رشد اقتصادی که به ثبات سرتاسری کمک کند

الزامات پیشرفت شامل تصویب و اجرای استراتژی حکومت افغانستان برای توسعه پایدار افغانستان؛ همسویی حامیان مالی در عقب برنامه های طراحی شده توسط دولت؛ بهبود هماهنگی و حمایت پیوسته جامعه بین المللی برای حکومت و پیروی از اصول موثریت کمک ها و تعهد درازمدت از طرف حامیان مالی می شود.

شاخص های پیشرفت	ارزیابی ها
برنامه های ملی خوب طرح شده، مشخصا در بخش های دارای اولویت زراعت، ظرفیت سازی، آموزش عالی و مسلکی، توسعه سکتور خصوصی و زیربنا	<ul style="list-style-type: none">• برنامه های ملی در تمام بخش های دارای اولویت تهیه شده است. حکومت یک راهبرد ملی را برای تحصیلات عالی به هدف دوبرابر کردن شمار پذیرش دانشگاه ها در ۵ سال آینده راه اندازی کرده که منتظر حمایت کنندگان مالی است.• همراه با وزارت معارف و حمایت کنندگان مالی یک هیئت توسعه آموزش به حیث یک وسیله برای مشاوره پالیسی و هماهنگی حمایت کنندگان ایجاد شده است.• برنامه ملی راهبردی تعلیم و تربیه برای ۲۰۱۴ - ۲۰۱۰، برنامه عمل ملی سواد و برنامه ملی راهبردی تحصیلات عالی برای سال ۲۰۱۰-۲۰۱۴ تدوین شده است.• چارچوب ملی توسعه زراعتی که توسط حکومت طراحی شده بود، ۵ ابتکار دارای اولویت را راه اندازی کرده است: (الف) خرید فوری گندم؛ (ب) اجاره زمین برای زراعت؛ (ج) ارائه دست رسی به قرضه؛ (د) بهبود مدیریت و اصلاحات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري؛ (ه) تسهیلات همه جانبه زراعتی و توسعه روستایی به منظور کاهش کشت خشخاش در ولسوالی های مورد هدف.• یک برنامه درسی معیاری در باره پنج وظیفه متداول به هدف پیشرفت ظرفیت کارمندان دولتی افغان توسط حکومت افغانستان طراحی شده و اجرای آن آغاز شده است.

- وزارت تجارت و صنعت اولویت های سکتوری را شناسایی و آغاز به طرح برنامه هایی به منظور افزایش سرمایه گذاری سودآور در اقتصاد با

شاخص های پیشرفت	ارزیابی ها
-----------------	------------

هماهنگی یوناما و حمایت کنندگان بین المللی نموده است.

- چنانچه تصویر روشن در رابطه به تخصیص بودجه بیرون از کمک ها وجود ندارد، میزان همسویی به پشتیبانی از راهبرد نمی تواند مشخص شود. وزارت مالیه افزایش اندکی را در همسویی حمایت کنندگان گزارش داده و از جامعه بین المللی خواست که مقدار کمک های توسعه ای ارائه شده از طریق بودجه ملی را تا دو سال، ۵۰ فیصد افزایش دهد.
- معلومات موجود در بانک اطلاعاتی تصویر ثبات افغانستان- ISAF با وزارت مالیه شریک ساخته شده است اما در بانک اطلاعاتی کمک های توسعه ای مدغم نشده است. بانک اطلاعاتی تصویر ثبات افغانستان در اوایل ۲۰۱۰ با یک سیستم جدید جاگزین خواهد شد.
- حمایت کنندگان معلومات کافی را فراهم نکردند که امکان ارزیابی دقیق توزیع جغرافیایی کمک ها را در سرتاسر افغانستان معلوم کند. بانک اطلاعاتی کمک های توسعه ای برای بهبود توانایی پیگیری چنین معلوماتی ارتقا یافته است.
- معلومات در دسترس فعلی راجع به حمایت کنندگان حاکی از آن است که وجوه مالی به طور عمده به ولایات جنوبی و جنوب شرقی سوق داده می شود.
- بر اساس وزارت مالیه، حکومت جمع آوری عایدات را به بیشتر از ۶۵ فیصد در شش ماه پسین افزایش داده است.
- بر اساس صندوق بین المللی پول (IMF)، فعالیت های اقتصادی در سال ۲۰۰۹ تا ۱۵ فیصد افزایش یافته است. رشد واقعی در تولید ناخالص داخلی ادامه داشته یافته است و پیش بینی می

افزایش فیصدی کمک ها به پشتیبانی از راهبرد ملی توسعه افغانستان و اولویت های حکومت

توزیع عادلانه تر کمک های توسعه ای و هزینه حکومت در سراسر افغانستان

افزایش جمع آوری عایدات و رشد پایدار بر اساس منابع افغان

شود که به طور اوسط سالانه ۷ فیصد افزایش پیدا کند.

- در مقایسه با عین زمان در سال گذشته، بر اساس گزارش جامعه بین المللی مقدار خریداری محلی ۶۱ فیصد در جریان دوره زمانی جون ۲۰۰۹ الی جنوری ۲۰۱۰ افزایش پیدا کرده است.
- بر اساس (IMF)، سرمایه گذاری خارجی در افغانستان تقریباً سالانه به اندازه ۲ الی ۳ فیصد از سال ۲۰۰۹ افزایش داشته است با بلندترین میزان، ۳۰۰ میلیون دالر در سال ۲۰۰۸/۰۹. پیش بینی ها برای سال ۲۰۰۹/۱۰ حاکی از کاهش تقریباً ۱ الی ۲ فیصد است.

افزایش فیصدی کالاها و خدمات که توسط همکاران بین المللی در سطح محلی خریداری می شود.

افزایش سرمایه گذاری مستقیم خارجی

- برنامه های توسعه ولایتی در بودجه حکومت مرکزی انعکاس نیافته است، و پول برای ولایت ها با وجود تلاش های وزارت مالیه تخصیص نیافته است.
- به دلیل کمبود ظرفیت در وزارت اقتصاد، حکومت قادر نشد همسویی فعالیت های توسعه ای انجام شده توسط بازیگران محلی را ارزیابی کند.
- بر اساس ارزیابی خطر ملی و آسیب پذیری سال ۲۰۰۷/۰۸ که در سال ۲۰۰۹ منتشر شد- جدید ترین گزارش- ۳۶ فیصد افغان ها زیر خط ملی فقر زندگی می کنند (تقریباً ۱۴ دالر فی نفر در هر ماه). این ۶ فیصد کاهش را در مقایسه با نظر سنجی قبلی نشان می دهد که آمار آن در سال ۲۰۰۵ ثبت و در سال ۲۰۰۷ منتشر شد.

افزایش توسعه در سطح محلی

کاهش در فیصدی خانوار های که زیر خط فقر زندگی می کنند

۱۷. حقوق بشر

معیار: بهبود احترام به حقوق بشر افغان ها در مطابقت با قانون اساسی افغان و قانون بین الملل همراه با تأکید مشخص روی حفاظت از غیر نظامیان، وضعیت زنان و دختران، آزادی بیان و پاسخگویی بر اساس حاکمیت قانون

الزامات پیشرفت شامل تمایل پایدار به پایبندی به قانون بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر؛ پولیس، و سیستم قضایی و جزایی مستقل و موثر در سرتاسر کشور؛ پایبندی حکومت مرکزی و حکومت های محلی به هنجارهای حقوقی و قانون اساسی افغان؛ اختصاص مناسب وجوه مالی برای آموزش، ظرفیت سازی، زیربنا و جامعه مدنی.

	شاخص های پیشرفت ارزیابی ها
<ul style="list-style-type: none"> ● سال ۲۰۰۹ شاهد بلندترین مرگ و میر افراد ملکی از سال ۲۰۰۱ بود: ۲۴۱۲ تن ملکی کشته شده، ۱۴ فیصد افزایش نسبت به سال ۲۰۰۸. از آن مرگ ها ۱۶۳۰ مورد (۶۷ فیصد) به عناصر مخالف حکومت و ۵۹۶ مورد به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شده است. باقی مانده ۱۸۶ مورد نمی تواند نسبت داده شود. ● اقدامات اتخاذ شده توسط نیروهای بین المللی برای کاهش تاثیر عملیات ها بالای افراد ملکی به ۲۸ فیصد کاهش در مجموع تعداد ثبت شده مرگ و میر ملکی نسبت داده شده به نیروهای طرفدار حکومت در سال ۲۰۰۹ کمک کرده است. 	<p>کاهش شمار حادثات استفاده غیر قانونی از قدرت و ارباب مرتبط به افراد ملکی، و کاهش تأثیر منازعات مسلحانه بالای افراد ملکی از طریق موافقت بازیگران مرتبط با حقوق بین الملل</p>

	شاخص های پیشرفت ارزیابی ها
<ul style="list-style-type: none"> ● نظارت و دادخواهی در رابطه به ضرورت احترام به حقوق بین الملل و حقوق بشر دوستانه بین المللی از سوی طرف های درگیر آگاهی را بلند برده و به پالیسی های به هدف کاهش شمار تلفات افراد ملکی تأثیر گذاشته است. ارتباط همراه با بخش پیگیری تلفات ملکی (ISAF) تقویت شد. ● آگاهی در مورد تبعیض علیه زنان، عدالت انتقالی و حق مشارکت سیاسی بواسطه تلاش های هماهنگ برای تحکیم مهارت های دادخواهی همکاران افغان تقویت شد. ● مناظره بالای قانون شیعه به آگاهی دهی بیشتر در مورد حقوق زنان کمک کرد. ● سه گزارش عمومی در ارتباط به انجام نظارت انتخابات، آگاهی در مورد ضرورت انتخابات آزاد و عادلانه را افزایش داد. ● مناظره بالای قانون شیعه باعث روابط کاری نزدیک بین ذینفعان مربوطه شد. ● اصلاحات پیشنهاد شده برای تقویت قانون محو خشونت علیه زنان به طور رسمی در یکی از کمیسیون های پارلمانی ارائه شد. 	<p>افزایش آگاهی دهی به افغان ها راجع به حقوق شان و مکلفیت های حکومت</p> <p>بهبود تأثیر و حمایت از اقدامات (به شمول حقوقی و اصلاح پالیسی) برای مبارزه با خشونت علیه زنان و دختران</p>

- بلند بردن آگاهی و حمایت برای اقدامات (به شمول حقوقی و اصلاح پالیسی) در ارتباط به معافیت از مجازات و دستور کار عدالت انتقالی و همچنان آزادی بیان
- جامعه مدنی برای ایجاد گروه هماهنگی عدالت انتقالی بسیج شد.
- سازمان های رسانه ای روی یک برنامه مشترک (اعلامیه مشترک) برای تقویت مکانیزم های برای حفاظت از آزادی بیان توافق کردند.
- در جنوری ۲۰۱۰، معلوم شد که قانون عفو عمومی و ثبات ملی به مرتکبین جرایم سنگین که در سال ۲۰۰۸ فهرست شده بود، عفو اعطا می کند.
- انجام الزامات گزارش دهی حکومت در مورد پیمان ها و قرارداد های حقوق بشری و اجرای توصیه های مرور دوره ای شورای جهانی حقوق بشر راجع به افغانستان
- یوناما به کار با حکومت برای بهبود انجام الزامات گزارش دهی در مطابقت با معیار های جهانی حقوق بشری ادامه داده است.
- حکومت در چارچوب مکانیزم مرور دوره ای جهانی حقوق بشر گزارش داده و در مرور اجرای مکلفیت های اش تحت پیمان بین المللی راجع به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شاهد پیشرفت بوده است.
- در اگوست ۲۰۰۹، وزارت امور خارجه افغانستان اولین گزارش راجع به پیمان نامه حقوق اطفال را راه اندازی کرد
- بهبود ظرفیت بازیگران افغان و بین المللی و حکومت افغانستان به صورت اساسی به احترام به حقوق بشر، حفاظت و احقاق حقوق بشر همراه با حمایت کمیسیون حقوق بشر افغانستان، رسانه ها و جامعه مدنی
- پیشرفت ها در رابطه به ظرفیت بخش عدالت برای رسیدگی به بازداشت های خودسرانه و همچنان درخواست ضمانت برای محاکمه عادلانه صورت گرفته است.
- یوناما به مشاوره کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و به حمایت از توسعه ظرفیت آن برای سنجش برخورداری از حقوق اقتصادی و اجتماعی ادامه داده است
- یک واحد حمایت از حقوق بشر در وزارت عدلیه برای تحقق مکلفیت های حقوق بشری حکومت در سرتاسر وزارت های مربوطه ایجاد شده است.

۷. مبارزه با مواد مخدر

معیار: روند پایدار در کاهش کشت مواد مخدر، خشخاش و اعتیاد به مواد مخدر

الزامات پیشرفت شامل برنامه های موثر برای معیشت جایگزین و برای مبارزه با جرم و فساد مرتبط با مواد مخدر؛ بهبود هماهنگی بین حکومت افغانستان و کشور های همسایه به شمول جلوگیری و تلاش ها برای مبارزه با قاچاق؛ و بهبود هماهنگی بین حکومت افغانستان و نیرو های امنیتی بین المللی می شود.

ارزیابی ها	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۰۹، کشت تریاک در افغانستان ۲۲ فیصد کاهش یافت از ۱۵۷۰۰۰ هکتار به ۱۲۳۰۰۰ هکتار. 	<p>کاهش کشت خشخاش و تولید مواد مخدر</p>
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۰۹، ساحه تحت کشت تریاک در ولایات ننگرهار، بدخشان، کندهار، دایکندی، بادغیس و هرات به ۱۱۵۰۰ هکتار افزایش پیدا کرد. 	
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۰۹، تعداد ولایات عاری از تریاک از ۱۸ به ۲۰ افزایش پیدا کرد. 	
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۰۹، تخمین زده شده بود که بیش از ۲۴۵۲۰۰ خانوار مصروف کشت غیر قانونی خشخاش در افغانستان بودند که از ۳۶۶۵۰۰ در سال ۲۰۰۸ پایین آمده است 	<p>افزایش زراعت قانونی و سرمایه گذاری در ساحات که قبلا برای کشت خشخاش استفاده می شد</p>
<ul style="list-style-type: none"> • نتیجه نظرسنجی ملی استفاده از مواد مخدر دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل در سال ۲۰۰۵ حاکی از آن است که در مجموع به صورت تخمینی ۹۲۰۰۰۰ استفاده کننده مواد مخدر در افغانستان وجود دارند به شمول ۱۲۰۰۰۰ خانم و ۱۹۰۰۰۰ استفاده کننده تزریقی مواد مخدر. این ها تخمین های محتاطانه است. 	<p>کاهش در میزان اعتیاد</p>
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۰۹، پولیس مبارزه با مواد مخدر افغانستان بیش از ۳۶.۵ تن تریاک، ۵ تن هروئین و مورفین و ۲۸.۹۱۰ لیتر مواد شیمیایی پیشرو را کشف و ضبط کرده است. در حالیکه شمار ممانعت ها به طور شگرفی در افغانستان به دلیل بهبود نیروی پولیس مبارزه با مواد مخدر و حضور همکاران بین المللی افزایش یافته اما پایین باقی 	<p>افزایش در موثریت جلوگیری و تلاش های مبارزه با قاچاق از جمله بواسطه حمایت آیساف از نیروهای ملی امنیتی افغان</p>

مانده و تنها ۲ فیصد از مجموع ضبط های انجام شده در سطح جهانی را تشکیل داده می دهد.